

ŻYCIE EWANGELIA

ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO, *A* Mt 3,13-17 * 08.01.2023

(593)

Jezus przyszedł z Galilei nad Jordan do Jana, żeby przyjąć od niego chrzest. Lecz Jan powstrzymywał Go, mówiąc: «To ja potrzebuję chrztu od Ciebie, a Ty przychodzisz do mnie?» Jezus mu odpowiedział: «Ustąp teraz, bo tak godzi się nam wypełnić wszystko, co sprawiedliwe». Wtedy Mu ustąpił. A gdy Jezus został ochrzczony, natychmiast wyszedł z wody. A oto otworzyły się nad Nim niebiosa i ujrzał ducha Bożego zstępującego jak gołębica i przychodzącego nad Niego. a oto głos z nieba mówił: «Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie».

Udzielając chrztu, Jezus daje nam miejsce, zaprasza nas do swojego stołu. Wprowadza nas i włącza do grona wcześniej ochrzczonych, czyli wprowadza nas do Kościoła. Postępuje w ten sposób z niemowlakami, które otrzymują chrzest jako najcenniejszy dar od swoich rodziców, ale i z dorosłymi – gdy dochodzą do przekonania, że w sprawach światopoglądowych to Jezus zawsze ma rację. Bywa, wcale nie rzadko, że Jezusa w Kościele czy też w chrześcijaństwie trudno dostrzec. Nie widać Go i nie słyszać. Kiedy więc zaczynamy narzekać na laicyzację, liberalizm, materializm i tym podobne rzeczy, i w tym wszystkim zaczynamy doszukiwać się przyczyn kryzysu Kościoła, warto wtedy wziąć lustro i przypatrzeć się sobie samemu, swojej postawie. Może się bowiem okazać, że ludzie omijają Kościół i wspólnoty kościelne, bo nie widza w nich Tego, za którym tęsknią i którego szukają.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy rozumiem, że podczas chrztu świętego – przez włączenie mnie w Mistyczne Ciało Chrystusa – stałem się w Jezusie umiłowanym synem (córką) Ojca Niebieskiego.

Do wykonania: Zrobię wszystko, by Bóg nie tylko teoretycznie, ale i na co dzień, był moją największą wartością.

KALENDARZ LITURGICZNY

09.01 (poniedziałek) Wspomnienie św. Adriana z Canterbury, opata

Adrian urodził się w VII wieku w Afryce. Jako 10-latek przybył do Neapolu, uciekając przed inwazją. Wstąpił do benedyktynów w klasztorze obok Monte Cassino. Wkrótce został opatem Niridanum na wyspie Nisida, a następnie mianowano go arcybiskupem Canterbury. Nie przyjął jednak tej funkcji, a na swoje miejsce zaproponował św. Teodora z Tarsu. Papież św. Witalian zgodził się na to, a Adriana mianował asystentem nowego arcybiskupa. W 668 roku obydwaj ruszyli do Brytanii. W drodze został uwięziony przez burmistrza Neustrii, podejrzewany o prowadzenie tajnej misji. Teodor udał się do

Canterbury sam. Gdy Adriana uwolniono i dotarł do Brytanii, mianowano go opatem w klasztorze świętych Piotra i Pawła. Przypisuje się mu utrwalenie chorału gregoriańskiego w Anglii. Jako opat uczynił z Canterbury ośrodek naukowy, popularny wśród studentów. Adrian prowadził studia biblijne oraz nauczał greki, łaciny, poezji, matematyki i astronomii.

10.01 (wtorek) Wspomnienie św. Wilhelma z Bourges, biskupa

Wilhelm de Donjeon wywodził się z rodziny hrabiów na Nevers, a wychowywał u swego wuja, archidiacona w Soissons. Tam też wcześniej otrzymał kanonię. Rychło z niej zrezygnował i usunął się do przeoratu w Grandmont. Potem w Pontigny został cystersiem. Niebawem obrano go tam przeorem, a następnie opatem w Fontaine-Saint-Jean i w Châlis. Gdy w 1200 roku kanonicy, nie mogąc uzgodnić kandydata na arcybiskupa Bourges, zwrócili się o podanie im takiego do biskupa Paryża, ten wskazał im Wilhelma. Wahania kandydata rozproszyli opat z Cîteaux oraz legat papieski. Jako biskup Wilhelm popadł w konflikt z klerem katedry oraz z królem Filipem Augustem. Wszystko jednak zdołał przezwyciężyć, łącząc cierpliwość ze stanowczością. Zachowywał nadal obyczaje cysterskie. Hołdował prostocie i okazywał wielką pokorę, ale potrafił też energicznie bronić dyscypliny i praw kościelnych. W dziewiątym roku swych biskupich rządów miał wziąć udział w wyprawie przeciw albigensom, ale zachorował i w kilka dni później, 10 stycznia 1209 rokiem, rozstał się z życiem. W 1218 roku Honoriusz III wpisał go w poczet świętych.

13.01 (piątek) Wspomnienie św. Hilarego, biskupa i doktora Kościoła

Urodził się około roku 310 we Francji, w jednym z najstarszych rodów szlacheckich. Wychowano go w duchu pogańskim. Jednak własne poszukiwania filozoficzne i lektura Pisma św. Sprawily, iż poznał prawdziwą wiarę i przyjął chrzest. W 353 roku wybrano go biskupem Poitiers. W swoich pismach występował przede wszystkim przeciwko herezji ariańskiej i zasłynął jako jeden z najgorliwszych obrońców boskości Jezusa Chrystusa. Na synodzie w Seleucji w roku 360 bronił dekretów soboru nicejskiego. Zmarł w Poitiers w roku 368.

14.01 (sobota) Wspomnienie św. Sawy, biskupa, patrona Serbii

Rastko, młodszy syn księcia Stefana I, założyciela niepodległego państwa Serbii, urodził się w roku 1175. W roku 1191 został mnichem na górze Athos, przybierając zakonne imię Sawa. W roku 1219 został metropolitą cerkwi serbskiej, która za jego życia była zjednoczona z Rzymem. Sawa zorganizował właściwie Kościół w Serbii, sprowadził zakonników, którzy prowadzili pracę duszpasterską i misyjną. Niestrudzonym wysiłkiem umocnił chrześcijaństwo wśród Serbów i ustanowił hierarchię kościelną. Działał również aktywnie w sprawach świeckich, przyczyniając się do zjednoczenia Królestwa Serbii pod panowaniem swego brata Stefana II. Umarł w roku 1235 w Tyrnowie w Bułgarii, wracając z podróży do Palestyny i Egiptu. Pochowany w monasterze serbskim w Milieszewie.

WARTO WIEDZIEĆ

Chrzest jest pierwszym i najważniejszym Sakramentem, który [1] zostawia na duszy "*znamie przynależności*" do Jezusa; [2] odpuszcza grzech pierworodny i grzechy osobiste, [3] rodzi do nowego życia, przez które człowiek staje się przybranym synem Ojca, członkiem Chrystusa, świątynią Ducha Świętego. Przez fakt przyjęcia tego sakramentu ochrzczony jest [4] włączony w Kościół, Ciało Chrystusa i [5] staje się uczestnikiem kapłaństwa Chrystusa.